

ब्रणः

“यशस्वमेवानि विभावयेत्
लिङ्गानि मर्मस्थपि ताडितेषु ।”

यथास्त्रिशरीरीणां विद्वानां एतानि लिङ्गानि
पृथगुक्तानि लिङ्गानि चकारात् भ्रमप्रलापा-
दीनि च मर्मस्थपि शिरादिषु ताडितेषु विद्धि ।
विभावयेत् जानीयात् ॥ * ॥ सर्वत्रयानामुप-
ब्रवणाच्च ।

“विसर्पपक्षघातश्च शिरास्तम्भोऽपतानकः ।
मोहोन्मादौ ब्रणे पीडा ज्वरस्तृष्णा हनुग्रहः ॥
कासश्चर्द्दिरतीवारी हिक्का श्वासः सवेपथुः ।
शोङ्गशोषप्रवाः प्रोक्ता ब्रणानां ब्रणचिन्तकैः ॥”
अथाभिदग्धस्य निदानमाह ।

“तत्राभिर्द्विविधौ ज्ञेयः स्नेहरूचः समाश्रितः ।
स्नेहस्तत्र तु तैलादि रूचं लौहादि कथ्यते ॥”
अभिदग्धं चतुर्विधमाह ।

“अभिदग्धं चतुर्धा स्यात् ब्रुष्टं दुर्दग्धमेव च ।
सन्ध्यदग्धं तथा तीव्रदग्धश्च परिकीर्तितम् ॥”
तेषां लक्षणमाह ।

“यद्विषयमतिब्रुष्टं तत् ब्रुष्टमभिधीयते ।
तीव्रदाहो यथावन्तो यत्र स्फोटो भवति हि ।
चिरेण ते प्रशान्तिं तद्दुर्दग्धमुदाहृतम् ॥
तान्नवर्णमगमनीरं दाहपीडासमन्वितम् ।
सुखस्थितश्च कथितं सन्ध्यदग्धं भिषग्वरैः ॥
त्वक्कायं यत्र दग्धं स्याद्विज्ञेयो वपुस्तथा ।
शिरास्त्रायुस्त्रिष्वन्यौ तं वदन्त्यतिदग्धकम् ॥
अथर्वं वेदना दाहो ज्वरस्तृष्णा च सहा ।
स्याद्ब्रणस्तु चिरादद्गोहे कृणो याति विव-
र्णताम् ॥ * ॥

अथ ब्रणस्य चिकित्सा ।

“आदौ शोथहरो लेपस्ततस्तु परिवेचनम् ।
विष्णापनमल्लक्ष्णोत्ततः स्यादुपनाहनम् ॥
पाचनं भेदनं पश्चात् पीडनं शोधनं तथा ।
रोपणं वर्णकरणं ब्रणस्थिते क्रमाः स्मृताः ॥”

क्रमाचिकित्साः । सुश्रुतेषु ब्रणस्य षड्विधप्रक्रमा
लिखिताः सन्ति । ते सर्वत्रैव विस्तरभयात्
लिखिताः ॥ * ॥ तत्रादौ शोथहरं लेपमाह ।

“यथा प्रज्वलिते वेष्टमन्मसा परिवेचनम् ।

चिप्रे प्रशमयत्यभिमेवमालेपनं रुजम् ॥

बीजपूरजटाङ्गिणा देवदारु मलौषधम् ।

रास्त्राभिमन्त्र्यो लेपोऽयं वातशोथविनाशनः ॥ * ॥

मधुकं चन्दनं दूर्वा गन्धमूलानि पञ्चकम् ।

उशीरं बालकं पद्मं लेपोऽयं पित्तशोथहा ॥

न्यग्रोधोद्गमराज्यत्रयश्चैतसवल्कलैः ।

ससर्पिष्कैः प्रदेहः स्याच्छोथे पित्तसमुद्भवे ॥ * ॥

आगन्तुने रक्तने च लेप एषोऽभिपूजितः ।

अजगन्धान्धङ्गौ च मज्जिष्ठा सरलस्तथा ।

एकैकिकाश्वगन्धा च लेपोऽयं स्नेहशोथहा ॥”

अजश्ङ्गौ मेढ्राश्ङ्गौ । एकैकिका श्वासमनि-
शोतः ।

“क्षणा पुराणपिण्याकं शिशुलकं शिकता

शिवा ।

मूत्रपिष्टः सुखोष्णोऽयं प्रलेपः स्नेहशोथहा ॥ * ॥

५५७

ब्रणः

न रात्रौ लेपनं दद्याद्दत्तं च पतितं तथा ।

न च पर्युषितं शुष्यमाणं तत्रैव धारयेत् ॥”

दत्तं दत्तमेव पुनर्न दद्यात् । पतितं दीयमानं
यदङ्गात् पतितम् । पर्युषितं लेपनद्रव्यकल्मी-
कृतं यत् पर्युषितम् ।

“तमसा पिहितो क्षुब्धा रोमकूपसुखे स्थितः ।

विना लेपेन निर्याति रात्रौ नाक्षेपयेदतः ॥

रात्रावपि प्रलेपस्तु विधातव्यो विचक्षणैः ।

अपाकिशोथे गमनीरे रक्तपित्तसमुद्भवे ॥” * ॥

अथ परिवेचनमाह ।

“यथाक्षुभिः सिध्यमानः श्रान्तिमभिर्हि गच्छति ।

दोषाभिरैवं सहसा परिवेकेण श्रान्तिरिति ॥”

तद्वत्तथा,—

“वातघ्नौषधनिष्कायेस्तेनैर्मोसरसेष्टैः ।

उष्णैः संसेचयेत् शोथं वातिकं काङ्क्षिकेन तु ॥

पित्तरक्ताभिघातोऽयं शोथं सिञ्चेत्तु शीतलैः ।

चौराज्यमधुखण्डचूरसैः पित्तहरेः श्रुतैः ॥

कफघ्नौषधनिःकायेरशीतैः परिवेचयेत् ।

तैलचाराम्बुक्षेत्रैश्च शोथं स्नेहसमुद्भवं ॥” * ॥

अथ विष्णापनमाह ।

“रुजतः कठिनस्यास्य कार्यं विष्णापनं शनैः ।”

अथ शोथस्य विष्णापनस्य विधिमाह । सुश्रुतः ।

“अभ्यस्य स्नेदयित्वा तु वेणुनाद्या शनैः शनैः ।

विमर्दयेद्भिषङ्मन्दं तलेनाङ्गुलकेन वा ॥”

वेणुनाद्या स्नेदयित्वा उष्णस्नेदं कृत्वा ॥ * ॥

रक्तमोक्षमाह ।

“वेदनेपशमार्थाय तथा पाकसमाय च ।

अचिरोत्पतिते शोथे शोथितसावयणचरेत् ॥”

चरेत् कुर्वात् ।

“एकतस्तु क्रियाः सर्वा रक्तमोक्षणमेकतः ।

रक्तं हि वेदनामूलं तच्चेन्नास्ति न चापि रक्तं ॥

विवर्णे कठिने श्लाघे ब्रणे चात्यन्तवेदने ।

सविशेषे विशेषेण जलौकोभिः घरेरपि ॥”

शोथितसावयणचरेदित्येनान्वयः ॥ * ॥

अथोपनाहस्नेदमाह । तस्य विधिर्भेषजसाधन-
प्रकरणे कथित एवास्ति ।

“रुजावतां दारुणानां कठिनानां तथैव च ।

शोथानां स्नेदनं कार्यं ये चाप्येवं विचारणात् ॥”

शोथानां सामान्यानां ब्रणाः ब्रणशोथाः तेषा-
मपि स्नेदनं कार्यम् ।

“शोथयोरुपनाहस्तु दद्यादाभविदग्धयोः ।

प्रशान्त्यविदग्धस्तु विदग्धः पाकमेति च ॥”

अविदग्धः आमः । विदग्धः प्राकोष्णः । स

यथा,—

“दृग्मूली बला रास्त्रा वाजिगन्धा प्रवारिणी ।

मूलं फलञ्च वातारिसिद्धवारपुनर्नवाः ॥

शोभाञ्जनः कणा चापि सैन्धवं विन्धमेवञ्चम् ।

शमकापांसयोर्वैजमतसौ च कुलत्थिका ॥

तिळा यवाश्च सिद्धार्थः कुठैरो मूलकं मिषिः ।

यथाप्राप्तेरमीभित्तु द्रवैरश्नेन संशुतैः ॥

कल्मीकतैः सुखोष्णैश्च स्नेदयेद्भिषक्क्षनैः ।

अनेन प्रशमं याति वातशोथो न संशयः ॥”

ब्रणः

557

दृग्मूल्यादिरूपमाह ।

“पुनर्नवा दारु शुष्णी शिशुः सिद्धार्थ एव च ।

अम्बपिष्टः सुखोष्णोऽयं प्रलेपः सर्वशोथहा ॥”

पुनर्नवादिः ॥ * ॥

अथ पाचनमाह ।

“न प्रशान्यति यः शोथः प्रलेपादिविधानतः ।

द्रव्याणि पाचनीयानि दद्यात्तत्रोपनाहने ॥”

पाचनद्रव्याण्याह ।

“शृणुकमूलशिशुणां फलानि तिलसर्षपाः ।

अतसीसक्तवः कण्वसुखाद्रव्यञ्च पाचनम् ॥”

शृणुफलादीनामतस्त्यन्ताः सक्तवः कर्तव्याः ।

कण्वं सुराबीजम् । यवगोधूमधान्यादिप्रकारः

अन्यत्रोष्णद्रव्यं ब्रणस्य पाचनं भवति ॥ * ॥

अथ भेदनमाह ।

“अन्तःप्रेष्य वक्त्रेण तथैवोत्सृज्यवत्सुखम् ।

गतिमत्सुख रोगेषु भेदनं संप्रयुज्यते ॥”

उत्सृज्यवत्सु कोटरवत्सु । गतिमत्सु नाडी-

ब्रणेषु । भेदनं शूलमौषधकर्म च ॥ * ॥ तत्र

शूलस्य भेदनमाह ।

“रोगे यधनसाध्ये तु यथादेशं प्रमाणतः ।

शूलं विधाय दोषस्तु स्थावयेत् कथितं यथा ॥”

कचिच्छूलनिलेपापवादमाह ।

“बालहृद्वासहचीणाभीरूणां योषितामपि ।

ब्रणेषु मर्मैजातिषु भेदनं द्रव्यलेपनम् ॥”

तत्र भेदनमाह ।

“चिरविस्त्रोऽधिको दन्तो चिचको हयमारकः ।

कपोतकङ्कश्रवाणां मूलं लेपेन दारणम् ॥”

चिरविस्त्रः करङ्गः । अम्बिकः भस्मातकः ।

“भस्मातकासहत्वे तु रक्तचन्दनमिष्यते ॥”

हयमारकः करवीरः । दारणं भेदनम् ।

“चारद्रव्यं तथा चारो दारणः परिकीर्तितः ॥”

चारद्रव्यं अपामार्गादि । चारः खर्जिका यव-

चारादिः ।

“हस्तिदन्तो जले पिष्टो विन्दमानः प्रलेपतः ।

अत्यन्तकठिने शोथे कथितो भेदनः परः ॥” * ॥

अथ पीडनमाह ।

“पूयगर्भान्नङ्गारान् ब्रणान् मर्मैजानपि ।

यथोक्तेः पीडनद्रव्यैः समन्तात् परिपीडयेत् ॥”

पीडनद्रव्याण्याह ।

“द्रव्याणां पिच्छिलानान् त्वङ्मूलाणि प्रपी-

डयेत् ।

यवगोधूममाषाणां चूर्णानि च समासतः ॥

शुष्यमाणसुपेक्षितं प्रलेपं पीडनं प्रति ।

न चापि सुखमालिम्पेतथा दोषः प्रसिध्यते ॥”

पीडनं प्रति पीडनद्रव्यलेपं प्रति । पीडनद्रव्य-

लेपे शुष्कममपि धारयेदित्यर्थः । तथा ब्रणस्य

सुखे लेपं विना प्रसिध्यते स्ववति ॥ * ॥

अथ शोधनमाह ।

“ब्रणस्य त्वविशुद्धस्य कायः शुद्धिकरः परः ।

पटोलनिम्बपत्रस्य सर्वथैव प्रयुज्यते ॥

वातिके दृग्मूलानां क्षीरिणां पेटिके ब्रणे ।

आरवधादेः कफने कषायः शोधने हितः ॥